

Inhoud

Woord vooraf.....	7
De man in de Bijbel.....	9

Oude Testament

Genesis (Gen.)	15
Exodus (Ex.)	99
Leviticus (Lev.)	162
Numeri (Num.)	206
Deuteronomium (Deut.).....	269
Jozua (Joz.)	321
Richteren (Richt.).....	361
Ruth (Ruth)	400
1 Samuel (1 Sam.).....	409
2 Samuel (2 Sam.).....	458
1 Koningen (1 Kon.).....	498
2 Koningen (2 Kon.).....	548
1 Kronieken (1 Kron.).....	592
2 Kronieken (2 Kron.).....	633
Ezra (Ezra)	683
Nehemia (Neh.).....	701
Esther (Esth.).....	724
Job (Job).....	739
Psalmen (Ps.)	785
Spreuken (Spr.).....	901
Prediker (Pred.).....	946
Hooglied (Hoogl.).....	960
Jesaja (Jes.).....	972
Jeremia (Jer.).....	1058
Klaagliederen (Klaagl.).....	1148
Ezechiël (Ezech.)	1161
Daniël (Dan.).....	1236
Hosea (Hos.).....	1262
Joël (Joël).....	1277
Amos (Amos).....	1285
Obadja (Obadja)	1299
Jona (Jona)	1305
Micha (Micha).....	1312
Nahum (Nah.).....	1323
Habakuk (Hab.).....	1329
Zefanja (Zef.)	1336
Haggai (Hagg.).....	1342
Zacharia (Zach.).....	1349
Maleachi (Mal.).....	1367

Nieuwe Testament

Mattheüs (Matt.).....	1379
Markus (Mark.)	1437
Lukas (Luk.)	1473
Johannes (Joh.)	1536
Handelingen (Hand.)	1579
Romeinen (Rom.).....	1634
1 Korinthe (1 Kor.)	1658
2 Korinthe (2 Kor.)	1681
Galaten (Gal.).....	1696
Efeze (Efez.)	1707
Filippenzen (Filipp.)	1718
Kolossenzen (Kol.).....	1727
1 Thessalonicenzen (1 Thess.)	1736
2 Thessalonicenzen (2 Thess.)	1744
1 Timotheüs (1 Tim.)	1748
2 Timotheüs (2 Tim.)	1758
Titus (Tit.).....	1764
Filemon (Filem.).....	1770
Hebreeën (Hebr.).....	1775
Jakobus (Jak.)	1794
1 Petrus (1 Petr.)	1803
2 Petrus (2 Petr.)	1813
1 Johannes (1 Joh.)	1818
2 Johannes (2 Joh.)	1827
3 Johannes (3 Joh.)	1830
Judas (Judas).....	1832
Openbaring (Openb.).....	1837
Namen van mannen.....	1865
Leesroosters	1884
Overzicht bijbelboeken in alfabetische volgorde.....	1894
Overzicht kaarten	1895
Overzicht biografieën	1897
Overzicht infographics.....	1898
Overzicht medewerkers	1900
Verantwoording van de rechten van foto's.....	1901

Woord vooraf

Met wie van de twaalf leerlingen van Jezus zou jij het liefst op zendingsreis gaan? Wil je mijn antwoord weten? Ik zou het liefst optrekken met Johannes en Petrus tegelijk. Zo met z'n drieën. Johannes als de zachtmoedige man die Jezus liefheeft. Petrus als haantje-de-voorste die soms dingen doet zonder er goed over na te denken. Johannes mag leren dat hij er ook mag zijn. Petrus kan het machoachtige veilig afleren nu het vanwege zijn Meester gaat om genade alleen. Ook in de Mannenbijbel willen we tussen beiden in lopen.

Het is helder dat de Bijbel voor iedereen is. Op sommige plekken laat de Bijbel over bepaalde zaken echter een licht schijnen dat een man oppikt en een vrouw minder. Ik zal een paar voorbeelden geven. Simson gaat voor de ene na de andere vrouw onderuit. Een vrouw zal al snel zeggen: daar begrijp ik niets van. Maar een man zal er wel wat in herkennen. Ik zie een vrouw ook niet zomaar een zwaard pakken om het oor van Malchus af te hakken. Bij de voetwassing zullen sommige mannen denken: daar moet je eigenlijk een vrouw voor zijn. Al vergissen ze zich daar dus in! Man en vrouw zijn anders, twee heel verschillende typen, die elkaar aanvullen en op hun eigen manier aangesproken worden. Dat verschil mag er zijn. Tegelijk is het dezelfde Bijbel. Het is geen grijs boek, maar spreekt mensen persoonlijk in hun eigenheid aan.

We hopen met deze uitgave de Bijbel dichtbij te brengen in ieders leven. Niet alle christenmannen zijn gewend om persoonlijk de Bijbel te lezen. Soms komt het niet verder dan de (meestal mooie) tekst boven een dagboekstukje. Hopelijk kan deze Mannenbijbel bijbellezers stimuleren om lezers te blijven, halve lezers inspireren om hele lezers te worden en niet-lezers bemoedigen om via halve lezers hele lezers te worden.

Om dat bemoedigen en inspireren vorm te geven hebben enkele tientallen scribenten zich ingespannen om in korte teksten naast de bijbeltekst jou uit te dagen Gods woord toe te passen in je leven van elke dag. De bekering draagt vrucht in de groei. Je mag daarbij het vertrouwen hebben dat de Heilige Geest dit zegenen wil om te groeien in geloof en vertrouwen op God.

De Mannenbijbel biedt allerlei invalshoeken, die je al bladerend op het spoor komt. Je vindt er bijvoorbeeld foto's, kaartjes en illustraties. We realiseren ons dat veel mannen de Bijbel lezen als ze al een werkdag achter de rug hebben. Op zulke momenten kan het helpen als je via een aansprekend beeld of een korte tekst uitgenodigd wordt om de bijbeltekst zelf te gaan lezen. Daarom is ook de complete bijbeltekst opgenomen, waarbij we gekozen hebben voor de versie in de Herziene Statenvertaling. Met dank aan het HSV-bestuur die deze vertaling hiervoor beschikbaar stelde.

Ieder bijbelboek begint met een inleiding waarin iets gezegd wordt over de Bijbel zelf en de manier waarop er in dat bijbelboek over mannen wordt gesproken. Er zijn verder door de hele Bijbel heen teksten opgenomen waarin de verantwoordelijkheid van mannen op een meditatieve manier wordt onderstreept. Het gaat daarbij om je verantwoordelijkheid voor het eigen geloofsleven, over de omgang met mensen in eigen kring en om taken voor de bredere verbanden in de samenleving. Ook vind je zo'n 70 korte biografieën van mannen uit de Bijbel.

In de tekst herken je de rubrieken aan symbolen:

- 'Man en geloof' herken je aan
- 'Man en relaties' herken je aan
- 'Man en samenleving' herken je aan
- Biografieën over mannen uit de Bijbel herken je aan

Veel mannen hebben interesse in de vraag 'hoe dingen werken'. Ze willen het naadje van de kous weten en beginnen een gesprek ook vaak met het inzetten op allerlei wetenswaardigheden. Het is natuurlijk mooi als dat de basis wordt voor een uitwisseling van gedachten die dieper gaan dan alleen de buitenkant. Deze uitgave komt aan dat verlangen tegemoet en heeft op verschillende plaatsen 'weetjes' opgenomen die kunnen aanzetten tot verdere overdenking. Ook bij de plaatjes zijn vaak teksten opgenomen, die de lezer verder inzicht wil aanreiken.

Bij dit alles gaat het om de Bijbel zelf. In de 66 boeken daarvan verklaart dezelfde God dezelfde liefde aan dezelfde soort mensen: zondaren die buiten Christus geen leven hebben. Wie los is van de Heere wordt uitgenodigd zich om te keren. Wie al lezend vasthoudt aan Hem wordt, vastgehouden door Hem. En andersom. Dat vooral.

Ds. Wim Markus, hoofdredacteur

De man in de Bijbel

Belangrijker dan de verschillen tussen man en vrouw is dat door het geloof in Christus Jezus beiden kinderen van God zijn. Die woorden uit Galaten 3:26-28 laten zien hoe het christelijk geloof man en vrouw als volkomen gelijkwaardig ziet en als één beoordeelt in Christus. Mannen en vrouwen zijn beiden geschapen naar het beeld en de gelijkenis van God (Gen. 1:27). Dat is de opvatting van de apostelen. Bij veel culturen in het begin van onze jaartelling is dat allerm minst vanzelfsprekend. Daarmee laat iemand als Paulus in zijn brieven zien dat hij beseft hoe groot de veranderingen zijn die zich in Christus voltrekken. Petrus, een andere apostel, noemt de vrouw weliswaar de zwakkere persoon en Sara noemt haar man 'heer' (1 Petr. 3:6-7), maar tegelijk benadrukt Petrus dat de man zijn vrouw moet liefhebben als zichzelf en haar meer moet eren dan hij zichzelf eer toedenkt.

Er zijn veel plaatsen waar de Bijbel neutraal over de man spreekt. De man is min of meer synoniem met 'de mensheid'. Maar er zijn ook plaatsen waarin de eigen verantwoordelijkheid van de man naar voren komt en er dus bewust over 'de man' wordt gesproken als complementair aan de vrouw. De joodse filosoof en theoloog Philo van Alexandrië (ca. 20 v.Chr.- ca. 50 n.Chr.) gaat in op die eigen positie. Hij legt uit dat mannen geen vrouwenkleden moeten dragen, vanwege de verschillende verantwoordelijkheden. De staat is er voor de man, zegt Philo, het huis is het domein van de vrouw.

De Bijbel speelt zich door de tijden heen af in verschillende culturen, waarbij het patroon min of meer constant is dat de man een publieke taak heeft. Je merkt dat de tekst vanuit zijn perspectief is geschreven. Er zijn veel meer namen van mannen bekend in de Bijbel dan van vrouwen. De mannen moeten belasting betalen (Ex. 3:11-16). Zij voeren de oorlogen. Mannen zijn gehouden drie pelgrimsreizen per jaar naar Jeruzalem te maken (Deut. 16:16). Zij bemoeien zich met de rechtspraak (Ruth 4:1-2). De mannen komen samen in de poort en werken een gemeenschappelijk beleid uit.

Mannen dragen verantwoordelijkheid voor het wel en wee van de familie. Als 'pater familias' zijn de aartsvaders degenen die met gezag optreden binnen de familie en namens de familie naar buiten treden. De man is de geestelijke leider. De Bijbel verwijt koning Achab dat hij die taak veronachtzaamt en dat hij zijn vrouw Izebel de gelegenheid geeft om de Baälcultus in Israël te introduceren (1 Kon. 16:30-33). Mannen worden opgeroepen de zonde de rug toe te keren. Spreuken geeft opsommingen van zonden waaraan de man zich niet moet overgeven: van zware slempartijen tot luiheid. Mannen hebben zich bewust te zijn van hun verantwoordelijkheid, immers, God vergeldt de 'misdad van de vaders aan de kinderen' (Ex. 20:5).

De relatie van man en vrouw is nogal zakelijk. De aartsvaders hebben meer dan één vrouw. Dat leidt tot allerlei spanningen, bijvoorbeeld tussen Sara en Hagar en tussen de zussen Rachel en Lea. Het Nieuwe Testament plaatst de relatie tussen man en vrouw onder de boog van Christus' koningschap. De man is het hoofd van de vrouw, zoals de gemeente aan Christus onderdanig is. En zoals Christus zijn gemeente liefheeft, zo moeten mannen hun vrouwen liefhebben (Efez. 5:25). Hoewel de relatie dus vooral zakelijk wordt ingevuld, speelt liefde ook een rol. Van Izak staat er bijvoorbeeld dat hij zijn vrouw Rebekka liefheeft ('liefkozen', Gen. 26:8). Salomo bezingt in het Hooglied de liefde die hij voor een meisje voelt.

Wat voor de mannen geldt, geldt ook voor de zonen. Het zijn de zonen die de erfenis ontvangen (Num. 27:1-11). De eerstgeboren zoon heeft daarbij de eerste rechten. De strijd tussen Jakob en Ezaü gaat over dit eerstgeboorterecht. Voor de zonen moet al bij de geboorte een extra inspanning worden gepleegd. Uit de wetten van de Leviëten weten we dat er voor mannen tussen de twintig en zestig jaar vijftig sikkel lossing betaald moet worden, terwijl de lossing voor vrouwen dertig sikkel bedraagt (Lev. 27:3-4). Ouders laten hun zonen besnijden.

De relaties tussen vaders en zonen komen in verschillende bijbelverhalen naar voren. Ontroerend is het verhaal van Abraham die jaren heeft moeten wachten op een zoon, geboren uit Sara, om vervolgens voor het dilemma te worden gesteld dat hij zijn zoon moet offeren of God ongehoorzaam zal zijn. Het dilemma lost zich op doordat God Zelf in een offer voorziet. David kende enorme liefde voor zijn zonen en is tot tranen toe bewogen als Absalom, de zoon die hem naar het leven stond, is gedood.

Op verschillende plaatsen lees je dat het mis gaat in de verhouding tussen vaders en zonen. David treedt niet op als een van zijn zonen zijn halfzuster verkracht. Eli laat over zich heen lopen door zijn twee ongehoorzame zonen. Het Nieuwe Testament beschrijft de gewenste verhouding. Van kinderen mag gehoorzaamheid worden verwacht, tegelijk mogen vaders hun kinderen niet tot toorn wekken (Efez. 6:4). De Wijsheidsliteratuur (o.a. Spreuken en Prediker) beeldt de zoon af in een positie waarin hij leert van zijn vader.

Afgaand op het woordgebruik heeft de Bijbel een voorkeur om over 'mens' te spreken. Toch kom je ook op honderden plaatsen 'de man' tegen en nagenoeg even vaak 'de vrouw'. Bij de evangelisten is een zekere voorkeur voor het spreken over vrouwen. Mattheüs heeft het veel vaker over wat vrouwen doen dan wat de man doet. Hij laat daarmee zien welke rol de vrouwen in het leven van Jezus hebben gespeeld, tot op het moment van de opstanding toe, waarin vrouwen de eerste getuigen zijn van het wonder dat zich in de hof van Arimathea heeft voltrokken. In de Joodse traditie was het in die dagen niet gebruikelijk dat vrouwen als getuigen optraden in een rechtszaak. Juist de Joodse evangelist Mattheüs wijst er echter op dat vrouwen als eersten erkennen dat Jezus waarlijk is opgestaan.

Het is opvallend dat Handelingen heel vaak spreekt over ‘de man(nen)’. Lukas – de auteur van Handelingen – gebruikt het woord ‘man’/‘mannen(broeders)’ vier keer zoveel als het woord ‘vrouw(en)’. Het zijn voornamelijk de mannen die het Evangelie van Jezus Christus verspreiden. Paulus heeft daarbij de strategie dat hij eerst aansluiting zoekt bij de synagoge. Hij vindt dat de meest logische plek om het Evangelie te verkondigen. Pas later komen er meer christenen van heidense komaf en verbreden de apostelen hun zendingsinzet. Zover is het aanvankelijk nog niet in het boek Handelingen. De apostelen richten zich op de synagoge. Ze passen hun omgangsvormen aan en omdat in de synagoge mannen en vrouwen gescheiden zitten, spreken zij over ‘mannenbroeders’ en over ‘Israëlitische mannen’ (Hand. 13:16).

Als je de namen van mannen die in de Bijbel genoemd worden vergelijkt met de namen van de vrouwen, valt je op hoeveel mannen er met naam en toenaam staan opgeschreven. Alleen al in de geslachtsregisters en in de opsommingen van de mannen die uit de ballingschap terugkeren overtreft het aantal expliciet genoemde mannen verreweg het aantal vrouwen dat genoemd wordt. Je ontdekt ook dat er veel meer namen van mannen in het Oude Testament staan dan in het Nieuwe Testament. Dat komt door de nauwkeurigheid waarmee de lijn van de geslachten wordt vastgelegd in de Joodse traditie en het feit dat het Nieuwe Testament uiteindelijk niet meer dan twee generaties omvat.

Speciaal is de aanduiding ‘man Gods’. De titel staat het eerst vermeld in Deuteronomium 33:1. Het gaat dan over Mozes. Daarna vind je de woorden regelmatig in de boeken Samuel, Koningen en Kronieken, en een enkele keer in Ezra, Nehemia en Jeremia. Daar is het de uitdrukking voor een profeet, voor de man die zijn verantwoordelijkheid voor Gods aangezicht verstaat. In Richteren 13 vers 6 en 8 is de ‘Man Gods’ de Engel van de HEERE.

De Persoon van Jezus Christus kan getypeerd worden als ‘Zoon des Mensen’. Daarmee wordt weergegeven dat Hij, geboren uit een vrouw, tegelijk de Messias is zoals God die voor ogen staat. In Jesaja 53:3 heet Hij ‘Man van smarten’. Het is de enige plek in de Herziene Statenvertaling waar je expliciet die woorden vindt. Hij is de Man van smarten Die om onze overtredingen is verwond. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem (Jes. 53:5).

OUDE TESTAMENT

Het eerste boek van Mozes

Genesis

Inleiding

Titel

Genesis is het eerste boek van de Thora (een Joodse aanduiding voor de eerste vijf boeken van het Oude Testament). De titel 'Genesis' betekent 'wording' en verwijst naar de schepping die in Genesis 1 beschreven wordt. De Joodse naam is *Beresjiet*, en dat betekent 'in het begin'. Het zijn de eerste woorden van het bijbelboek.

Auteur

Het bijbelboek zelf vermeldt geen auteur. In onder andere Lukas 24:27 noemt Jezus Mozes als schrijver.

Datering

De beschreven gebeurtenissen in Genesis spelen zich af in de periode 1950-1550 v.Chr. Men noemt dat ook wel het midden van de bronstijd. De tekst is mogelijk vastgelegd tussen 1450 (uittocht uit Egypte) en 1410 v.Chr. (dood van Mozes).

A photograph of two camels in a desert landscape. The camels are in the foreground, looking towards the right. The background shows a flat, open desert under a clear sky.

Kamelen Kamelen zijn uitstekend geschikt als rijdier en voor het vervoer van goederen over lange afstanden. In het Oude Oosten was een kameel een statussymbool: mensen met veel kamelen gingen het zakelijk voor de wind. Het bezit van kamelen toonde rijkdom aan. Kamelen komen voor in Genesis 12, 24 en 32.

Indeling:

Het boek Genesis is globaal in drie stukken te delen.

- Genesis 1-11: het begin
- Genesis 12-36: de aartsvaders
- Genesis 37-50: Jozef

Genesis laat zien hoe alles begon. De tekst legt uit hoe God de wereld gemaakt heeft, hoe de zonde in de wereld kwam en hoe de mensheid zich verder ontwikkelde. Daarop volgt de beschrijving van de zondvloed en de torenbouw van Babel. Vanaf hoofdstuk 11 beginnen de verhalen van de aartsvaders: Abraham, Izak en Jakob. Zij laten zien hoe de vertrouwelijke omgang met God in het dagelijks leven eruitziet, vaak tegen het eigen karakter en tegen de maatschappelijke omstandigheden in. De beschrijving van Jozefs geschiedenis sluit het bijbelboek af. In zijn leven is Gods sturende wijsheid te herkennen, die het kwade wat Jozef ervaart, weet om te zetten in zegen voor een hele familie: het volk van Gods belofte.

Kern

Genesis geeft een antwoord op de vraag: Wie zijn we en waar komen we vandaan? God is de Schepper en Hij zoekt een relatie met mensen. Dat gaat met vallen en opstaan, omdat mensen moeite hebben om God in het oog te houden. Vervolgens kiest God een familie uit aan wie Hij Zijn bedoelingen zichtbaar maakt.

Woordgebruik

Abraham wordt door Paulus de vader van alle gelovigen genoemd (Rom. 4). Je zou verwachten dat woorden als 'geloven' en 'bidden' dan ook vaak voorkomen in het boek Genesis. Toch is dat niet zo. Het woord 'geloven' met betrekking tot God vind je maar één keer. In de verbuiging 'geloofde' staat het in Genesis 15:6. Het gaat dan over Abraham die geloofde in de HEERE. Ook het woord 'bidden' vind je maar vier keer in totaal. Twee keer gaat het over Abraham die bidt voor Abimelech en de zijnen (Gen. 20:7 en 20:17) en twee keer bidt Izak om een kind (24:61 en 25:21).

Woorden die te maken hebben met het nomadenbestaan komen veel voor in Genesis. Een woord als 'trekken' vind je in allerlei verbuigingen. Bepaalde dieren worden vaak ge-

noemd, zoals 'kamelen' (20 keer), 'schapen' (6 keer) en 'geiten' (2 keer). Die dieren moeten regelmatig drinken, dus vind je ook woorden als 'put' (20 keer) en 'bron' (7 keer). En het woord 'maaltijd' kom je 9 keer tegen.

Gesprekken zijn belangrijk in Genesis. In geen enkel ander bijbelboek kom je zo vaak een verbuiging van het woord 'zeggen' tegen. Het komt als 'zei' wel 377 keer voor in Genesis. Vergeleken met bijbelboeken als Mattheüs (220 keer), Exodus (162 keer) en de Psalmen (20 keer) valt op hoe vaak dat is.

Het geloof is bij de nomade vooral verwoord in het bouwen van een altaar. Zeven keer staat er dat iemand een altaar bouwt (Gen. 8:10; 12:7; 12:8; 13:18; 22:9; 26:25; 35:7). De eerste keer dat er sprake is van een offer gaat daar nog aan vooraf (4:3). Abel en Kaïn brengen beiden een offer. Het offer van Abel wordt aanvaard, dat van Kaïn niet. Ook in Genesis 22, het indrukwekkende hoofdstuk over Abrahams beproeving, komt het woord verschillende keren voor.

Opvallende mannen

Adam (Gen. 1-6) is de eerste mens, en de eerste vader. Hij krijgt van God de opdracht om met zijn vrouw samen te heersen over de aarde. Na hun keuze voor de zonde (Gen. 3) gaat dit gepaard met moeite en pijn.

Noach (Gen. 6-10) overleeft de zondvloed. Hij en zeven mensen met hem gaan niet ten onder in het drama dat de mensen over zichzelf hebben afgeroepen. Hij doet niet mee met de menigte, maar durft een eigen geluid te laten horen.

Abraham (Gen. 11-20) heet wel de vader van alle gelovigen. Dat wijst op zijn plek in de heilsgeschiedenis. Hij staat aan het begin. Maar meer dan dat is hij de man die op pad durft te gaan met 'alleen maar' een belofte. Hij vraagt niet om bewijzen vooraf of om een duidelijke reisroute. Hij laat daarmee zien waartoe geloof in staat is.

Van Izak (Gen. 21-24) weten we niet zo veel. Hij is vooral bekend als de jongen die op het altaar is gelegd en die door zijn vader geofferd zou worden. Hij protesteert niet, maar aanvaardt wat God over hem beslist.

Wie wil weten wat verandering is, kan de bio-

grafie van Jakob lezen (Gen. 25-36). Zelfs zijn naam verandert. Hij begint zijn leven met een achterstand en probeert die met list en bedrog in te halen. Dat mislukt. Hij moet vluchten. En als hij terugkeert is het God Zelf Die hem in Pniël tot een ander mens maakt. Jakob krijgt een andere naam en heet voortaan Israël, 'hij die met God vecht'.

De voorzienigheid komt als begrip niet voor in de geschiedenis van Jozef (Gen. 37-50). Toch doet dat begrip recht aan zijn leven. Jozef wordt door zijn broers geminacht. Ze verkopen hem aan slavenhandelaren. Uiteindelijk redt God Jozef en wordt hij onderkoning in Egypte. In die functie wordt hij de redder van zijn familie.

Het handelen van God

God is herkenbaar in dit gedeelte als de grote Koning. Hij maakt hemel en aarde. Hij betreft de mens bij dat koningschap en laat hem heersen over alles wat leeft (Gen. 1:26). Wij ontvangen de roeping om verantwoordelijkheid te nemen. Maar als zondige mensen zijn we geneigd daar eigenzinnig invulling aan te geven. Genesis 6 vertelt dat we daarin zo doorslaan, dat God een nieuw begin maakt. Ook de toren van Babel is een tastbaar sym-

bool van menselijke eigenzinnigheid. Mensen nemen weliswaar hun verantwoordelijkheid, maar ze weerstaan Gods wil daarin. Tot drie keer toe is er een breuk in het contact van God met de mens. De eerste keer is na de dood van Abel. God zet een nieuwe lijn op met Seth. De tweede keer is de nieuwe lijn met Noach. De derde keer creëert God het begin met Abram, die de belofte krijgt dat in hem alle geslachten gezegend zullen worden. God toont Zich daarmee een God Die steeds bereid is een nieuw begin te maken met mensen. Een keuze die uitloopt op de vervulling van de bijzondere belofte uit Genesis 3:15 door Jezus Christus.

De man en zijn verantwoordelijkheid

Adam heeft aanvankelijk een open relatie met God. Die openheid verdwijnt doordat hij eet van de boom van kennis van goed en kwaad. Daarmee geven Adam en Eva aan dat ze eigen roem ('als God zijn') belangrijker vinden dan gehoorzaamheid. Daarna blijkt steeds weer hoe moeilijk het is ook onderlinge relaties zuiver te houden. Het is opvallend hoeveel mannen in Genesis onderling ruzie krijgen en hoeveel moeite het hun kost om elkaar te verdragen en te respecteren.

De schepping

1 ^aIn het begin schiep God de hemel en de aarde.

PRIKKEL

Hoofdstukindeling - Genesis 1:1

De hoofdstukindeling die we in bijna alle Bijbels tegenkomen is gemaakt door aartsbisschop Stephen Langton van Canterbury. De Engelse geestelijke heeft de indeling gemaakt in de dertiende eeuw. In de zestiende eeuw volgde de indeling in verzen. De Joodse Tenach (het Oude Testament) ten tijde van Jezus kende deze indeling dus nog niet. Wel was er een soort onderverdeling van de teksten bij de Joden ten dienste van studie en liturgie. De indeling van Langton is doorgevoerd in nagenoeg alle talen.

2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

PRIKKEL

Ouderdom - Genesis 1:2

Door veel mensen is een berekening gemaakt hoe oud de wereld is. De theoloog James Ussher (17e eeuw) heeft dat ook gedaan. Als uitgangspunt nam hij de leeftijden van alle in de Bijbel genoemde mensen. Hij kwam op 4004 jaren tot de geboorte van Christus. Ussher zit daarmee dicht bij de Joodse jaartelling. De Joden gaan ervan uit dat de wereld 3761 jaar voor de geboorte van Christus is geschapen. Deze raming dateert uit de middeleeuwen.

3 En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

4 En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

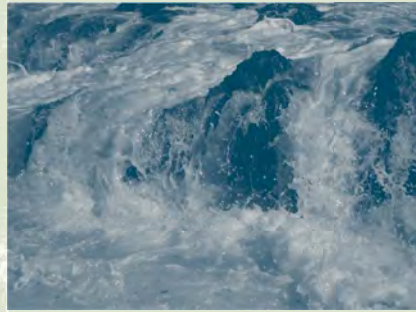
5 En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: * de eerste dag.

6 ^bEn God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water!

Waterscheiding

Genesis 1:6

In het begin was het water overal. Maar met de schepping van het uitspansel komt er scheiding tussen de wateren boven de aarde en de wateren op de aarde. Pas daarna kan sprake zijn van regen die de aarde vruchtbaar maakt.

7 En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^dboven het gewelf is. En het was zo.

8 En God noemde het gewelfhemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

9 En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

10 En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

11 En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaad dragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo.

12 En de aarde bracht groen voort, zaad dragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was.

13 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

14 En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het

1:5 Toen ... geweest - Letterlijk: En het werd avond en het werd morgen; zie ook de verzen 8, 13, 19, 23 en 31.

hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot *aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!*

15 ^g En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

17 En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,

18 om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was.

19 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

20 En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf!

21 En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

22 En God zegende ze en zei: ^h Wees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

23 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

24 En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo.

25 En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

27 En God schiep de mens ⁱ naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; ^j mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

28 En God zegende hen en God zei tegen hen:

^k Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

29 En God zei: Zie ^l Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

30 ^m Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel *gegeven*. En het was zo.

31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ⁿ het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

^a Job 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3

^b Ps. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^c Ps. 33:7; 136:6; Spr. 8:24 ^d Ps. 148:4 ^e Job 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6 ^f Ps. 136:7 ^g Deut. 4:19; Jer. 31:35 ^h Gen. 8:17 ⁱ Gen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efez. 4:24; Kol. 3:10 ^j Matt. 19:4 ^k Gen. 8:17; 9:1,2,7 ^l Gen. 9:3; Ps. 104:14,15 ^m Ps. 104:14 ⁿ Deut. 32:4; Mark. 7:37

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.

2 ^a Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.

3 En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

^a Ex. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4

De schepping van de mens

4 Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam, ^{*} toen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte –

5 er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,

6 maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem –

7 toen vormde de HEERE God de mens uit ^a het stof van de aardbodem en blies de

levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^b tot een levend wezen.

8 Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

9 En de HEERE God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^c de boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

10 Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

11 De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.

12 En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.

13 En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.

14 En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

15 De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

16 En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten,

17 maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

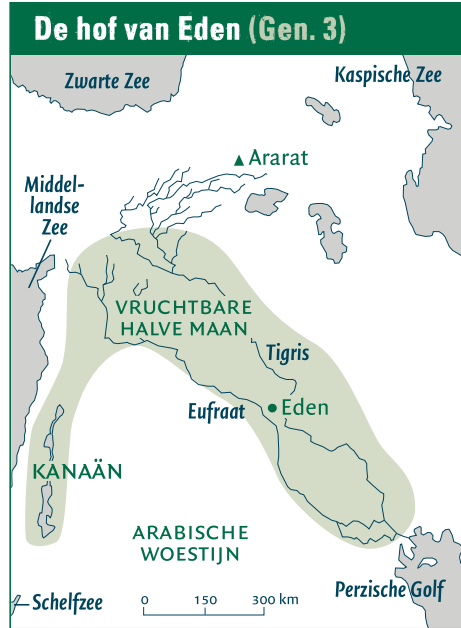
18 Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem.

19 De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam* om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.

20 Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem.

21 Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.

22 En de HEERE God bouwde de rib die Hij ^d uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

23 Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^e been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin* genoemd worden, want uit de man is zij genomen.

24 ^f Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ^g en zij zullen tot één vlees zijn.

25 En zij waren beiden ^h naakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

^a 1 Kor. 15:47 ^b 1 Kor. 15:45 ^c Openb. 2:7 ^d 1 Kor. 11:8 ^e Mal. 2:14; Efez. 5:30,31 ^f Matt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31 ^g 1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29 ^h Gen. 3:7

De zondeval

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

2 En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

3 maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U

2:19 Adam - Volgens Griekse vertaling; Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4. 2:23 mannin - Of: vrouw; het Hebreeuwse "isha" (vrouw) lijkt op "ish" (man).

mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

4 Toen zei de slang ^a tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

5 Maar ^b God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kenkend.

6 En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, ^c en hij at ervan.

7 Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ^d naakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.* Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

9 En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

10 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

11 En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

Verantwoordelijkheid nemen

- Genesis 3:11

God schiept de mens. De eerste mens is Adam, een man. Hij krijgt van God de verantwoordelijkheid om de hof te bewerken en te onderhouden (2:15). Bovendien krijgt hij als eerste de verantwoordelijkheid om God te gehoorzamen en niet te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad (2:17). Deze opdracht tot gehoorzaamheid betekent dat hij ook de vrijheid heeft om tegen God te kiezen door wél van deze boom te eten. Tegen beter weten in maakt Adam van deze mogelijkheid gebruik. Hoewel de vrouw als eerste gegeten heeft, wordt de man als eerste aangesproken op

zijn ongehoorzaamheid. Hij draagt de eerste verantwoordelijkheid.

Daar spreekt de Heere God ons nog steeds op aan. Wie nu denkt als man een stapje hoger te staan dan de vrouw, vergist zich. Dat is nooit Gods bedoeling geweest. Vandaar dat Paulus schrijft dat man en vrouw één zijn in Christus (Gal. 3:28). Wat niet wegneemt dat God mannen zoekt die gehoorzaam zijn aan Hem en verantwoordelijkheid durven nemen in hun positie als hoofd van hun gezin en voor de dienst in Gods Koninkrijk. Reden te meer om Gods woord te onderzoeken en te bidden om de leiding van de Heilige Geest.

12 Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten.

13 En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: ^e De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten.

14 Toen zei de HEERE God tegen de slang:

Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven.

15 En Ik zal ^f vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw,

en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

^g Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

16 Tegen de vrouw zei Hij:

Ik zal uw moeite in uw zwangerschap* zeer groot maken;

met pijn zult u kinderen baren.

Naar uw man zal uw begeerte uitgaan,

^h maar hij zal over u heersen.

17 En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten,

is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten,

3:8 de wind in de namiddag - Letterlijk: de wind van de dag.

3:16 uw moeite in uw zwangerschap - Letterlijk: uw zwoegen

en uw zwangerschap.

al de dagen van uw leven;
 18 dorens en distels zal hij voor u laten opkopen
 en u zult het gewas van het veld eten.
 19 In het zweet van uw gezicht zult u brood
 eten,
 totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat
 u daaruit genomen bent;
 want stof bent u
 en u zult tot stof terugkeren.

20 En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, * omdat zij moeder van alle levenden is.

21 En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kledde hen *daarmee*.

22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

23 Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

24 Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, * om de weg naar de boom des levens te bewaken.

^a 2 Kor. 11:3 ^b Joh. 8:44 ^c Rom. 5:12,14,15 enz.; 1 Tim. 2:14 ^d Gen. 2:25 ^e Openb. 12:13 ^f Matt. 4:1 ^g Kol. 2:15 ^h 1 Kor. 14:34; 1 Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6

Kaïn en Abel

4 En Adam had gemeenschap met Eva, * zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, * en zei: Ik heb een man van de HEERE gekregen!

2 En zij baarde opnieuw: zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kaïn werd bewerker van de aardbodem.

3 En het gebeurde na verloop van dagen dat Kaïn van de opbrengst van de aardbodem aan de HEERE een offer bracht.

4 Ook Abel bracht een offer, van de eerstgeboorenen van zijn kleinvee en van hun vet. ^a De HEERE nu sloeg acht op Abel en op zijn offer, 5 maar op Kaïn en op zijn offer sloeg Hij geen

acht. Toen ontstak Kaïn in grote woede en liet hij zijn hoofd * zakken.

6 En de HEERE zei tegen Kaïn: Waarom bent u in woede ontstoken en waarom heeft u uw hoofd laten zakken?

7 Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.

8 En Kaïn sprak met zijn broer Abel. En het gebeurde, toen zij op het veld waren, dat Kaïn zijn broer Abel aanviel ^b en hem doodde.

9 En de HEERE zei tegen Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer?

10 En Hij zei: Wat hebt u gedaan! ^c Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept.

11 Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

12 Als u de aardbodem bewerkt, zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven; ^d u zult dolend en dwalend over de aarde gaan.

13 En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden. *

14 Zie, U verdrijft mij heden van het aangezicht van de aardbodem en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn en dolend en dwalend over de aarde gaan; ^e en het zal zo zijn dat al wie mij tegenkomt, mij zal doden.

15 Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zeventvoudig gewroken worden! En de HEERE merkte Kaïn met een teken, zodat niemand die hem tegenkwam, hem zou doden.

16 Toen ging Kaïn weg van het aangezicht van de HEERE; en hij woonde in het land Nod, * ten oosten van Eden.

^a Hebr. 11:4 ^b Matt. 23:35; 1 Joh. 3:12; Judas vs. 11 ^c Hebr. 12:24 ^d Spr. 28:17 ^e Job 15:20,21 enz.

Nageslacht van Kaïn

17 En Kaïn had gemeenschap met zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Henoch. Kaïn

3:20 Eva betekent: leven. 3:24 een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog - Letterlijk: en de vlam van het wentelende zwaard. 4:1 had gemeenschap met Eva - Letterlijk: hij kende Eva; zie ook de verzen 17 en 25. 4:1 Kaïn betekent: gekregen. 4:5 Letterlijk: gezicht, zie ook vers 6. 4:13 Mijn misdaad ... te worden - Of: mijn schuld is te groot om te dragen. 4:16 Nod betekent: dwalen.

was een stad aan het bouwen, en hij noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoeh.

PRIKKEL

Vrouw - Genesis 4:17

Er zijn bijbelgeleerden die de vraag stellen hoe het kan dat Kaïn een vrouw vindt. In Genesis 5:3 en 4 staat dat Adam en Eva nog meer kinderen kregen. Kaïn kan dus met een zuster getrouwd zijn. Het gevaar van 'inteelt' was toen, kort na de goede schepping, in elk geval gering. Anderen veronderstellen dat God mogelijk meer mensen heeft geschapen en dat Kaïn zich een vrouw uit die bredere groep van mensen verkoos.

PRIKKEL

Steden - Genesis 4:17

De Bijbel begint met het paradijs. De eerste bouwer van een stad is Kaïn. De vroegste steden hebben niet zo'n positieve klank (Babel, Sodom), Maar ook steden als Jericho en Jeruzalem komen al vroeg in de Bijbel voor. Pas Salomo maakt gestructureerd gebruik van de stedelijke mogelijkheden door vestingsteden te bouwen als bescherming van zijn rijk. Paulus gaat later van stad naar stad om het Evangelie te verkondigen. De Bijbel eindigt met een stad: het nieuwe Jeruzalem. Nog mooier dan het paradijs.

18 En bij Henoeh werd Hirad geboren; en Hirad verwekte Mechujaël; en Mechujaël verwekte Methusaël; en Methusaël verwekte Lamech.

19 Lamech nam voor zichzelf twee vrouwen; de naam van de ene was Ada, en de naam van de andere Zilla.

20 Ada baarde Jabal; die werd de vader van wie tenten bewonen en vee houden.

21 En de naam van zijn broer was Jubal. Deze werd de vader van allen die harp en fluit kunnen bespelen.

22 Ook Zilla baarde: Tubal Kaïn, een smid, vader van alle koper- en ijzerbewerkers; en de zuster van Tubal Kaïn was Naëma.

PRIKKEL

Eerste smid - Genesis 4:22

Wie de techniek van metaalbewerking beheerst, is zowel maatschappelijk als qua defensie in het voordeel. De eerste smid die met naam wordt genoemd, is Tubal-Kaïn. Voor de Joden was het smeden van metalen essentieel. Als ze uit Egypte zijn bevrijd, leren ze het ambacht tijdens hun woestijnreis. In Egypte zelf mochten ze zich niet bezighouden met dat handwerk. Dat zou gevaarlijk zijn op het moment dat ze hun vaardigheid in dienst zouden stellen van wapenproductie.

23 En Lamech zei tegen zijn vrouwen:

Ada en Zilla, luister naar mijn stem, vrouwen van Lamech, hoor mijn woorden aan:

Voorzeker! Ik doodde een man om mijn wond en een jongen om mijn striem!

24 Want Kaïn wordt ^azevenvoudig gewroken, maar Lamech zeventig maal zevenmaal.

^a Vers 15

Nageslacht van Seth

25 En Adam had opnieuw gemeenschap met zijn vrouw en zij baarde een zoon, en zij gaf hem de naam Seth. * Want, zei ze, God heeft mij ander nageslacht gegeven* in de plaats van Abel; Kaïn heeft hem immers gedood.

26 En ook bij Seth werd een zoon geboren, en hij gaf hem de naam Enos. Toen begon men de Naam van de HEERE aan te roepen.

Geslachtsregister van Adam tot Noach

5 Dit is het boek van de afstammelingen van Adam. Op de dag dat God Adam schiep, maakte Hij hem ^anaar de gelijkenis van God.

2 ^b Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen, en

Hij zegende hen en gaf hun de naam mens, op de dag dat ze geschapen werden.

3 Adam leefde honderddertig jaar, en verwekte een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld; en hij gaf hem de naam Seth.

4 Adams dagen waren, ^cnadat hij Seth verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

5 Al de dagen dat Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar; en hij stierf.

6 Seth leefde honderdvijf jaar, ^den verwekte Enos.

7 En Seth leefde, nadat hij Enos verwekt had, achthonderdzeven jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

8 Al de dagen van Seth waren negenhonderd-twaalf jaar; en hij stierf.

9 Enos leefde negentig jaar, en verwekte ^eKenan.

10 En Enos leefde, nadat hij Kenan verwekt had, achthonderdvijftien jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

11 Al de dagen van Enos waren negenhonderdvijf jaar; en hij stierf.

12 Kenan leefde zeventig jaar, en verwekte Mahalaleël.

13 En Kenan leefde, nadat hij Mahalaleël verwekt had, achthonderdveertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

14 Al de dagen van Kenan waren negenhonderdtien jaar; en hij stierf.

15 Mahalaleël leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Jered.

16 En Mahalaleël leefde, nadat hij Jered verwekt had, achthonderddertig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

17 Al de dagen van Mahalaleël waren achthonderdvijfennegentig jaar; en hij stierf.

18 Jered leefde honderdtweënzestig jaar, en verwekte ^fEnoch.

19 En Jered leefde, nadat hij Enoch verwekt had, achthonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

20 Al de dagen van Jered waren negenhonderdtweënzestig jaar; en hij stierf.

21 ^gEnoch leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Methusalach.

22 En Enoch ^hwandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

23 Al de dagen van Enoch waren driehonderdvijfenzestig jaar.

24 Enoch wandelde met God, en hij was niet meer, ⁱwant God nam hem weg.

25 Methusalach leefde honderdzevenentachtig jaar, en verwekte Lamech.

26 En Methusalach leefde, nadat hij Lamech verwekt had, zevenhonderdtweëntachtig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

27 Al de dagen van Methusalach waren negenhonderdnegenenzestig jaar; en hij stierf.

28 Lamech leefde honderdtweëntachtig jaar, en verwekte een zoon.

29 En hij gaf hem de naam Noach, ^{*}en zei: Deze zal ons troosten over ons werk en over het zwoegen van onze handen, vanwege de aardbodem, die door de HEERE vervloekt is.

30 En Lamech leefde, nadat hij Noach verwekt had, vijfhonderdvijfennegentig jaar; en hij verwekte zonen en dochters.

31 Al de dagen van Lamech waren zevenhonderdzevenenzeventig jaar; en hij stierf.

32 Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth.

^a Gen. 1:26; 9:6; 1 Kor. 11:7 ^b Gen. 1:26; Matt. 19:4; Mark. 10:6 ^c 1 Kron. 1:1 ^d Gen. 4:26 ^e 1 Kron. 1:2 ^f 1 Kron. 1:3 ^g Judas vs. 14 ^h Hebr. 11:5 ⁱ 2 Kon. 2:11; Hebr. 11:5

Voorzegging van de zonduloed

6 En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen en er dochters bij hen geboren werden, 2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

3 Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn.

4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

5 En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat ^aal de gedachtespinstels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren.

6 Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij

de mens op de aarde gemaakt had, en het be-droefde Hem in Zijn hart.

7 En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik ge-schapen heb, van de aardbodem verdelgen, van de mens tot het vee, tot de kruipende die-ren en tot de vogels in de lucht toe, want Ik heb er berouw over dat Ik hen gemaakt heb.

8 Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE.

PRIKKEL

Overstroming - Genesis 6:8

Ook bij andere volkeren komen verhalen voor over de zondvloed. Het totale aantal van dergelijke verhalen bedraagt ongeveer 250. De Babyloniërs vertellen een verhaal dat bekendstaat als het Gilgamesj-epos. Ook daarin is sprake van het vernietigen van de wereld door een grote vloed. In dat verhaal wordt er echter van uitgegaan dat de goden daadwerkelijk alle mensen wilden doden, ook al is dat niet gelukt. De Bijbel laat zien dat God in Zijn genade vanaf het begin Noach en zijn gezin heeft willen spa-ren.

^a Gen. 8:21; Job 15:16; Spr. 6:14; Jer. 17:9; Matt. 15:19; Rom. 3:10,11,12; 8:6

Opdracht tot de bouw van de ark

9 Dit zijn de afstammelingen van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man onder zijn tijdgenoten. ^aNoach wandelde met God.

10 En Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafeth.

11 Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld.

12 Toen zag God de aarde, en zie, zij was ver-dorven; want alle vlees had een verdorven le-venswandel* op de aarde.

13 Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht geko-men, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.

14 Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en

hem vanbinnen en vanbuiten met pek bestrij-ken.

PRIKKEL

De ark - Genesis 6:14

Ook in het Babylonische zondvloedverhaal wordt over een 'ark' verteld. Deze heeft daar de vorm van een kubus. Kennelijk was onbekend dat een kubus in water volstrekt onstabiel is. Bij elke windvlaag 'rolt' hij ondersteboven. Verbazend dat de ark in Gene-sis 7 afmetingen heeft die voor een drijven-de 'bak', wat de stabiliteit betreft, uitste-kend zijn. Dat had Noach niet van zichzelf...

15 Zo moet u hem maken: driehonderd el moet de lengte van de ark zijn, vijftig el zijn breedte en dertig el zijn hoogte.

PRIKKEL

Groot - Genesis 6:15

De el is een lengtemaat die gebaseerd is op de afstand van het topje van de middelvin-ger tot de punt van de elleboog. Over de omrekening naar centimeters bestaat veel onduidelijkheid. De Nederlandse el be-droeg ongeveer 69 centimeter. Bij de bij-belse el moeten we naar alle waarschijnlij-keid uitgaan van 44 cm. Omgerekend was de ark dan: 132 meter lang, 22 meter breed en ruim 13 meter hoog.

16 U moet een lichtopening in de ark maken, en de ark afwerken tot op een el van boven; en de deur van de ark moet u aan de zijkant plaatsen. U moet er een onderste, een tweede en een derde verdieping in maken.

17 En Ik, zie, Ik ga een watervloed over de aar-de brengen om alle vlees waarin een levens-geest is, van onder de hemel te gronde te rich-ten; alles wat op de aarde is, zal de geest ge-ven.

18 Maar met u zal Ik Mijn verbond maken; en ^bu moet in de ark gaan, u, uw zonen, uw vrouw en de vrouwen van uw zonen met u.

6:12 had een verdorven levenswandel - Letterlijk: had zijn weg verdorven.

19 En u moet van al wat leeft, van alle vlees, twee van elk in de ark laten komen om ze met u in leven te houden: een mannetje en een vrouwtje moeten het zijn.

20 Van de vogels naar hun soort, van het vee naar zijn soort, en van de kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort, zullen er twee naar u toe komen, om ze in leven te houden.

21 En u, neem voor uzelf van al het voedsel dat gegeten wordt, en verzamel dat bij u, zodat het voor u en voor hen tot voedsel zal zijn.

22 En Noach deed het; ^covereenkomstig alles wat God hem geboden had, zo deed hij.

^a Gen. 5:22 ^b 1 Petr. 3:20; 2 Petr. 2:5 ^c Gen. 7:5; Hebr. 11:7

De zondvloed

7 Daarna zei de HEERE tegen ^aNoach: Ga in de ark, u en heel uw gezin, want Ik heb gezien dat ^bu te midden van uw tijdgenoten voor Mijn aangezicht rechtvaardig bent.

2 ^cU moet voor uzelf van alle reine dieren zeven paar* nemen, een mannetje en zijn vrouwtje; maar van de dieren die niet rein zijn, één paar, een mannetje en zijn vrouwtje; 3 ook van de vogels in de lucht zeven paar, mannelijk en vrouwelijk, om de soort* op heel de aarde in leven te houden.

4 Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen; en Ik zal al wat bestaat, wat Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen.

5 ^dEn Noach deed overeenkomstig alles wat de HEERE hem geboden had.

6 Noach was zeshonderd jaar oud toen de watervloed over de aarde kwam.

7 Toen ^eging Noach met zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem in de ark, vanwege het water van de vloed.

van worden, omdat we erg aan onze individuele persoonlijkheid zijn gehecht. Overigens merk je dat ook in de Joodse traditie er behoefte is aan meer namen. De vrouw van Noach gaat in Joodse geschriften al gauw 'Na'ama' heten, wat zoveel betekent als 'plezierig, prettig'.

8 Van de reine dieren, van de dieren die niet rein waren, van de vogels en van alles wat over de aardbodem kruipt,

9 kwamen er twee aan twee naar Noach in de ark, mannelijk en vrouwelijk, zoals God aan Noach geboden had.

10 En het gebeurde na die zeven dagen dat het water van de vloed over de aarde kwam.

11 In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet.

12 En er was regen op de aarde, veertig dagen en veertig nachten.

13 Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafeth, de zonen van Noach, en ook Noachs vrouw en de drie vrouwen van zijn zonen met hen in de ark,

14 zij, en al de wilde dieren naar hun soort, al het vee naar zijn soort, alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, naar hun soort, en alle vogels naar hun soort, al wat gevleugeld is.

15 En van alle vlees waar een levensgeest in was, kwamen ze naar Noach in de ark, twee aan twee.

16 En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

17 En de vloed was veertig dagen op de aarde, en het water nam toe en hief de ark omhoog, zodat hij van de aarde oprees.

18 En het water steeg en nam sterk toe op de aarde; en de ark dreef op het water.

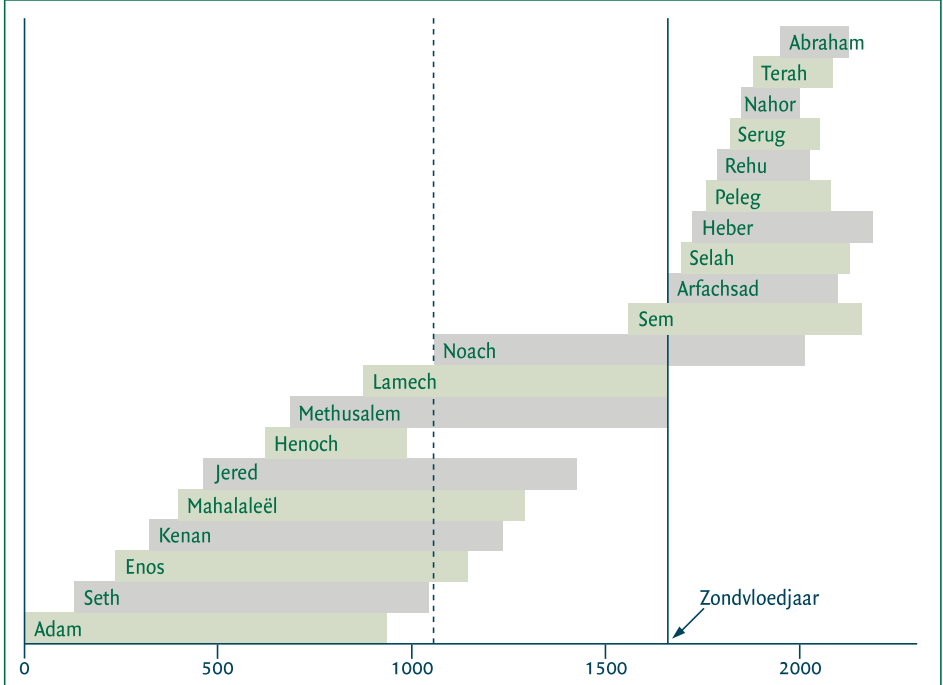
19 Het water steeg meer en meer op de aarde, zodat alle hoge bergen die onder heel de hemel zijn, bedekt werden.

PRIKKEL

Naam - Genesis 7:7

In de Bijbel komen 120 vrouwen voor die geen naam hebben maar wel qua karakter en persoonlijkheid een rol spelen. Je kunt denken aan de vrouw van Lot en aan de vrouw van Noach. Je merkt dat we in onze westerse samenleving daar soms verlegen

De aartsvaders (Gen.)

PRIKKEL

Elkaar kennen - Genesis 7:19

Op basis van de geslachtregisters in Genesis 5 en 11 kun je bijgaande figuur maken. Daarin is voor de in deze registers genoemde aartsvaders te zien wanneer zij leefden. De getrokken verticale lijn geeft het mogelijke jaar van de zondvloed aan, 1656 na de schepping van de wereld, en de gestippelde lijn het geboortear van Noach, 1056 na de schepping. Opmerkelijk is dat Adam alle aartsvaders tot aan Noach heeft gekend en Noach de meesten van zijn voorvaders, tot en met Enos. Dit betekent dat de oergeschiedenis van de mensheid in ieder geval tot aan Noach door mondelinge overlevering bekend zal zijn geweest. Zijn vader, zijn grootvader en al zijn voorvaders hebben Adam gekend! Na de zondvloed zien we dat de leeftijden aanzienlijk korter worden. Noach bereikte nog een leeftijd die vóór de zondvloed gewoon was, 952 jaar. Hij moet vanwege zijn uitzonderlijke leeftijd een bijzondere plaats hebben ingenomen tussen

degenen die na de zondvloed werden geboren. Zij zullen hem hebben gevraagd naar hoe het leven voor de zondvloed was. Zelfs Abraham kan Noachs verhaal nog uit zijn eigen mond hebben gehoord.

20 Nog vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt.

21 ^fEn alle vlees dat zich op de aarde bewoog, gaf de geest: de vogels, het vee, de wilde dieren en alle kruipende dieren, die over de aarde kropen, en alle mensen.

22 Alles met levensadem* in zijn neusgaten van alles wat op het droge leefde, stierf.

23 Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, van mens tot dier, tot kruipende dieren en vogels in de lucht; verdelgd werden zij van de aarde. ^gAlleen Noach bleef over, en wat met hem in de ark was.

24 En het water had honderdvijftig dagen lang de overhand op de aarde.

7:22 levensadem - Letterlijk: adem van levensgeest.

Rechtvaardig leven - Genesis

7:24

Het besluit van God staat vast: de aarde wordt vernietigd. God maakte bij de schepping 'scheiding tussen de wateren' (1:6). Nu klikt Hij als het ware op 'ongedaan maken' en de scheiding wordt opgeheven. Zowel vanuit de lucht als uit de grond komt water. Alles wordt vernietigd. Dat wil zeggen: bijna alles! Acht mensen en van iedere soort een aantal dieren blijven behouden. Hiermee maakt God een nieuw begin.

God kiest Noach uit. En dat doet Hij niet omdat Noach toevallig stamt uit een familie van beroemde botenbouwers. Nee, God kiest Noach om slechts één reden: Noach is rechtvaardig voor Gods aangezicht. Hij is onberispelijk en volkomen toegewijd te midden van zijn tijdgenoten (6:9). Vanwege Noach mag zijn familie met hem mee in de ark.

Rechtvaardig zijn betekent dat je eerlijk, oprecht en zuiver bent in je spreken en handelen ten opzichte van je naaste en van God. Noach maakt daarmee het verschil met zijn tijdgenoten. Ook nu kun je daarin het verschil maken. Door zo te leven ben je niet altijd geliefd bij de mensen. Maar bij Jezus wel. Hij heeft gezegd: 'Zalig zijn zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid' (Matt. 5:6).

^a 2 Petr. 2:5 ^b Gen. 6:9 ^c Lev. 11 ^d Gen. 6:22 ^e Matt. 24:38; Luk. 17:27; 1 Petr. 3:20 ^f Luk. 17:27 ^g 2 Petr. 2:5

Einde van de zondvloed

8 En God dacht aan Noach en aan al de wilde dieren en al het vee dat bij hem in de ark was; en God liet wind over de aarde gaan, zodat het water bedaarde.

2 Ook werden de bronnen van de watervloed en de sluiszen van de hemel gesloten, en de regen uit de hemel werd gestopt.

3 Vervolgens vloeide het water van boven de aarde terug, gaandeweg vloeide het terug. Na verloop van honderdvijftig dagen werd het water minder.

4 En de ark bleef in de zevende maand, op de zeventiende dag van de maand, vastzitten op het gebergte van Ararat.

5 En gaandeweg werd het water minder, tot

aan de tiende maand. In de tiende maand, op de eerste dag van de maand, werden de toppen van de bergen zichtbaar.

6 En het gebeurde na verloop van veertig dagen dat Noach het venster van de ark, dat hij gemaakt had, opendeed.

7 En hij liet een raaf los, die heen en weer bleef vliegen totdat het water van boven de aarde opgedroogd was.

Raaf

Genesis 8:7

Noach laat eerst een raaf los. De vogel komt niet terug. Maar dat zegt nog weinig. Want raven zijn alleseters, of het nu kadavers zijn of vruchten van het land.

8 Daarna liet hij een duif van bij zich los om te zien of het water op de aardbodem afgenomen was.

9 Maar de duif vond geen rustplaats voor de holte van haar voet; daarom keerde zij naar hem terug in de ark, want het water stond nog boven heel de aarde. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en bracht haar bij zich in de ark.

10 En hij wachtte nog eens zeven dagen; toen liet hij de duif weer los uit de ark.

11 En de duif kwam naar hem toe tegen de avond; en zie, er was een afgebroken olijfblad in haar snavel; daaraan merkte Noach dat het water op de aarde afgenomen was.

Duif

Genesis 8:11

Duiven eten geen aas. Uit de terugkeer van de duif kun je afleiden dat de duif nog geen rustige plek vindt waar hij zich kan nestelen. Maar hij heeft wel een olijfblad in de

bek. Het maakt duidelijk dat er hoop is op een nieuw begin.

12 Toen wachtte hij nog eens zeven dagen. Hij liet de duif los, maar zij keerde niet meer naar hem terug.

13 En het was in het zeshonderdeerste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van die maand, dat het water van boven de aarde opgedroogd was. Toen nam Noach het luik van de ark weg en keek naar buiten, en zie, de aardbodem was opgedroogd.

14 In de tweede maand, op de zevenentwintigste dag van de maand, was de aarde droog geworden.

15 Toen sprak God tot Noach:

16 Ga de ark uit, u, uw vrouw, uw zonen en de vrouwen van uw zonen met u.

17 Laat al de dieren die bij u zijn van alle vlees, de vogels, het vee en alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, met u naar buiten gaan, zodat ^azij zich overvloedig uitbreiden op de aarde en vruchtbaar zijn en talrijk worden op de aarde.

18 Toen ging Noach naar buiten, en zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem.

19 Alle dieren, alle kruipende dieren en alle vogels, alles wat zich op de aarde beweegt, overeenkomstig hun soorten, gingen de ark uit.

^a Gen. 1:22,28; 9:1

Offer van Noach

20 En Noach bouwde een altaar voor de HEERE; en hij nam van al het ^areine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar.

21 En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; ^bde gedachtespinsels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn

jeugd ^caf; en Ik zal voortaan niet al het leven de meer doden, zoals Ik gedaan heb.

22 ^dVoortaan, al de dagen van de aarde, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden.

^a Lev. 11 ^b Gen. 6:5; Spr. 22:15; Matt. 15:19 ^c Spr. 22:15 ^d Jer. 33:20,25

Gods verbond met Noach

9 Toen zegende God Noach en zijn zonen en Hij zei tegen hen: ^aWees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde!

2 Vrees en schrik voor u zal er zijn bij alle dieren van de aarde en bij alle vogels in de lucht, bij alles wat over de aardbodem kruipt en bij alle vissen in de zee; zij zijn in uw hand gegeven.

3 Alles wat zich beweegt, waarin leven is, zal u tot voedsel dienen; Ik heb het u allemaal gegeven, evenals ^bhet groene gewas.

4 ^cMaar vlees met zijn leven, zijn bloed, er nog in mag u niet eten.

5 ^dVoorzeker, Ik zal vergelding eisen voor uw bloed, voor uw levens. Van de hand van alle dieren zal Ik vergelding eisen; ook van de hand van de mens, van de hand van ieders broeder, zal Ik vergelding eisen voor het leven van de mens.

6 ^eVergiet iemand het bloed van de mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden;

want ^fnaar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt.

7 Wat ^gu betreft, wees vruchtbaar en word talrijk;

breid u overvloedig uit op de aarde, en word talrijk daarop.

8 En God zei tegen Noach en zijn zonen met hem:

9 ^hEn Ik, zie, Ik maak Mijn verbond met u, met uw nageslacht na u,

10 en met alle levende wezens die bij u zijn: de vogels, het vee en alle dieren van de aarde met u; van alles wat uit de ark is gegaan, tot alle dieren van de aarde toe.

11 Ik maak Mijn verbond met u, dat niet meer alle vlees door het water van een vloed zal worden uitgeroeid, en dat er geen vloed meer zal zijn om de aarde te gronde te richten.

12 En God zei: Dit is het teken van het verbond dat Ik geef tussen Mij en u, en alle levende

Het ontstaan van de volken op aarde (Gen. 10)

wezens die bij u zijn, alle generaties door tot in eeuwigheid:

13 Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde.

14 Het zal gebeuren, als Ik wolken boven de aarde breng en de boog in de wolken gezien wordt,

15 dat Ik aan Mijn verbond zal denken, dat er is tussen Mij en u en alle levende wezens van alle vlees. Het water zal niet meer tot een vloed worden om alle vlees te gronde te richten.

16 Als deze boog in de wolken is, zal Ik hem zien, en denken aan het eeuwig verbond tussen God en alle levende wezens van alle vlees dat op de aarde is.

17 God zei dus tegen Noach: Dit is het teken van het verbond dat Ik gemaakt heb tussen Mij en alle vlees dat op de aarde is.

^a Gen. 1:28; 8:17 ^b Gen. 1:29 ^c Lev. 3:17; 7:26; 17:14; 19:26; Deut. 12:23 ^d Ex. 21:12,28 ^e Klaagl. 4:13; Matt. 26:52; Openb. 13:10 ^f Gen. 1:27 ^g Gen. 1:28; 8:17 ^h Jes. 54:9

De zonen van Noach

18 En de zonen van Noach, die uit de ark gingen, waren ^aSem, Cham en Jafeth; Cham is de vader van Kanaän.

19 Deze drie waren de zonen van Noach; en uit hen is heel de aarde bevolkt.*

20 En Noach werd landbouwer en plantte een wijngaard.

21 Hij dronk van de wijn en werd dronken; en hij ontkleedde zich midden in zijn tent.

22 En Cham, de vader van Kanaän, zag de naaktheid van zijn vader en vertelde het aan zijn beide broers buiten.

23 Toen namen Sem en Jafeth een kleed, legden het op hun beider schouders, liepen achteruit en bedekten de naaktheid van hun vader, met het gezicht afgewend, zodat zij de naaktheid van hun vader niet zagen.

24 Toen ontwaakte Noach uit zijn roes en kwam hij te weten wat zijn jongste zoon hem aangedaan had.

25 Hij zei:

Vervloekt is Kanaän!

Laat hij voor zijn broers een dienaar van dienaars zijn!

De steden van Nimrod (Gen: 10:10-12)

26 Ook zei hij:

Gezegend is de HEERE, de God van Sem!
Laat Kanaän een dienaar voor hem zijn!

27 Laat God Jafeth uitbreiden en laat hij in de tenten van Sem wonen!

En laat Kanaän voor hem een dienaar zijn!

28 En Noach leefde na de vloed driehonderdvijftig jaar.

29 Zo waren al de dagen van Noach negenhonderdvijftig jaar; en hij stierf.

^a Gen. 6:10

Nakomelingschap van Noachs zonen

10 Dit zijn de afstammelingen van ^ade zonen van Noach, Sem, Cham en Jafeth. Bij hen werden na de vloed zonen geboren.

2 De ^bzonen van Jafeth zijn: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesech en Tiras.

3 De zonen van Gomer zijn: Askenaz, Rifath en Togarma.

4 De zonen van Javan zijn: Elisa en Tarsis, de Kittiers en de Dodanieten.

5 Van hen stammen de mensen af die zich over de kustlanden van de volken verspreid hebben, in hun landen, elk overeenkomstig zijn taal, overeenkomstig hun geslachten, onder hun volken.

6 De zonen van ^cCham zijn: Cusj, Mizraïm, Put en Kanaän.

7 De zonen van Cusj zijn: Seba, Havila, Sabta,

Het reliëf van Kanaän (Gen. 10:11-12)

Raëma en Sabtecha. De zonen van Raëma zijn: Sjeba en Dedan.

8 En ^dCusj verwekte Nimrod; die begon een gewelddenaar op de aarde te worden.

9 Hij was een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE; daarom wordt gezegd: Als Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE.

10 Het begin van zijn koninkrijk bestond uit Babel, Erech, Akkad en Kalne in het land Sinear.

11 Uit dit land is Assur weggegaan en hij bouwde Ninevé, Rehoboth-Ir, Kalach
12 en Resen, tussen Ninevé en Kalach; dat is de grote stad.

13 Mizraïm verwekte de Ludieten, de Anamieten, de Lehabieten, de Naftuchieten,
14 de Pathrusieten, de Kasluchieten – uit wie de Filistijnen voortgekomen zijn – en de Kafortieten.

15 Kanaän verwekte Sidon, zijn eerstgeborene, Heth,

16 en de Jebusiet, de Amoriet, de Girgasiet,

17 de Heviet, de Arkiet, de Siniet,

18 de Arvadiet, de Zemariet en de Hamathiet; daarna zijn de geslachten van de Kanaänieten verspreid.

19 En de grens van de Kanaänieten reikte van Sidon in de richting van Gerar tot aan Gaza,

en in de richting van Sodom, Gomorra, Adama en Zeboïm, tot aan Lasa.

20 Dit waren de zonen van Cham, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun talen, met hun landen en hun volken.

21 Ook bij Sem zijn zonen geboren; hij is de voorvader van alle zonen van Heber, en de broer van Jafeth, de oudste.

22 ^e Sems zonen waren: Elam, Assur, ^fArfachsad, Lud en Aram.

23 De zonen van Aram waren: Uz, Hul, Gether en Mas.

24 ^gArfachsad verwekte Selah, en Selah verwekte Heber.

25 Bij Heber werden twee zonen geboren; de naam van de ene was Peleg, ^{*} omdat in zijn dagen de aarde verdeeld is, en de naam van zijn broer was Joktan.

26 Joktan verwekte Almodad, Selef, Hazarmavet, Jerah,

27 Hadoram, Uzal, Dikla,

28 Obal, Abimaël, Sjeba,

29 Ofir, Havila en Jobab. Zij allen waren zonen van Joktan.

30 Hun woongebied reikte van Mesja tot in de richting van Sefar, het bergland in het oosten.

31 Dit waren de zonen van Sem, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun talen, met hun landen en hun volken.

32 Dit waren de geslachten van de zonen van Noach, ingedeeld naar hun afstamming, met hun volken; van hen stammen de volken af die zich na de vloed over de aarde hebben verspreid.

^a 1 Kron. 1:4 ^b 1 Kron. 1:5 ^c 1 Kron. 1:8 ^d 1 Kron. 1:10 ^e 1 Kron. 1:17 ^f Gen. 11:10 ^g 1 Kron. 1:18

De toren van Babel

11 Heel de aarde had één taal en eendere woorden.

2 En het gebeurde, toen zij naar het oosten trokken, dat zij een vlakte in het land ^a Sinear vonden. Daar gingen zij wonen.

3 En zij zeiden allen tegen elkaar: Kom, laten wij kleiblokken maken en die goed bakken! En de kleiblokken dienden hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem.

4 En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in

de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!

5 Toen daalde de HEERE neer om de stad en de toren te zien die de mensenkinderen aan het bouwen waren,

6 en de HEERE zei: Zie, zij vormen één volk en hebben allen één taal. Dit is het begin van wat zij gaan doen, en nu zal niets van wat zij zich voornemen te doen, voor hen onmogelijk zijn.

7 Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen.

8 ^b Zo verspreidde de HEERE hen vandaar over heel de aarde, en zij hielden op met het bouwen van de stad.

9 Daarom gaf men haar de naam Babel; ^{*} want daar verwarde de HEERE de taal van heel de aarde, en vandaar verspreidde de HEERE hen over heel de aarde.

PR!KKEL

Toren - Genesis 11:9

Er zijn bij opgravingen in Babel verschillende torens gevonden. We noemen zo'n toren een ziggoerat. Het gaat om een soort stad die in de hoogte werd uitgebouwd, waarbij men via een ingenieus trappensysteem steeds hoger kon klimmen, en bovenaan was er een paleis voor de godheid. De bouw van zo'n toren vormde een herkenningspunt in het landschap. Het doel van zo'n herkenningspunt was om te voorkomen dat men zich zou verspreiden over een groot gebied en om te dienen als oriëntatiepunt voor als men ver weg gezworven was, bijvoorbeeld bij de jacht. Er zit in het Hebreeuwse woord 'Babel' spot verwerkt. Babel betekent eigenlijk: poort der goden. Maar met een woordspeling maakt de Hebreeuwse schrijver dat tot 'verwarring', waardoor men zich toch gaat verspreiden.

^a Gen. 10:10 ^b Deut. 32:8; Hand. 17:26

10:25 Peleg kan vertaald worden met: verdeling. 11:9 Babel wordt hier in verband gebracht met een Hebreeuws woord dat 'verwarren' betekent.